

ECONOMIA 18-10-09

Col·lecta (Domund): 700,15
Caixetes ciris 34,87
Caixetes: 20,50
Caixetes Càritas: 13,32

Lectures del 1 de novembre

Diumenge 31 durant l'any
1ª lectura: Dt 6, 2-6
2ª lectura: He 7, 23-28
Evangelí: Mc. 12, 28-34

ENTERRAMENTS

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a la família de Hannelore Lindner i Rieken, de 77 anys.

CÀRITAS

Reunió de Càritas dimarts vinent a 2/4 de 9 del vespre.

FULL INFORMATIU

Reflexions primera pàgina del Full informatiu a partir de l'evangelí

S'han donat ja algunes idees per substituir en P.G. i continuar les reflexions de la primera pàgina d'aquest Full Informatiu a partir de l'Advent.

Posar-hi reflexions i comentaris d'altres persones o, una altra proposta, era que a partir d'aquestes reflexions fer-ne una petita reflexió per ajudar a qüestionar-nos l'evangelí del dia. I una tercera proposta més majoritària seria que un grup de gent diversa (si fóssim com a mínim 8, tocaria cada dos mesos) fes cada diumenge la seva reflexió.

Per tant, provem de proposar des d'aquí que surti un grup de persones disposades a fer una reflexió de tan en tan de l'evangelí i plasmar-lo en el full. Ho provem? no tinguem por d'escriure les reflexions que fem de l'evangelí, potser això també ens servirà per fer-ne pregària durant dos mesos i temps suficient per plasmar-ho amb el llapis. Pensem que és un espai curt i si mai es diu alguna bestiesa com que serà curta serà fàcil de perdonar.

A partir d'ara, doncs, s'obre la llista.

C.E. ANEM A CAMINAR

Aquest dilluns dia 26 hi ha la sortida del quart dilluns a Montfalgars i a l'ermita del Coral, des del coll d'Ares.

CASTANYADA

A partir d'ara ja es poden recollir els tiquets de l'autocar a la llibreria del «Llapis Dolç» per anar a la Castanyada el diumenge 8 de novembre

L'EVANGELI AVUI

Potser, també tu et trobis com Bar-timeu: «Cec» sense llum per veure la vida amb fe; «assegurats», sense donar passos per caminar darrera de Jesús; «vora el camí», sense entrar en el camí de l'evangelí. Què pots fer? El mateix que Bar-Timeu. Primer, cridar un cop i un altre: «Jesús, compadiu-vos de mi». Després, escoltar els qui t'animen a aixecar-te per posar-te davant Jesús, que t'està cridant. Finalment, dir-li: «Rabuni, feu que hi vegi». Si ho fas des de dins, la teva fe reviurà i et posaràs en camí darrera de Jesús. (José A. Pagola)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

Av. Mediterrània, 40 - Telf. 93 769 72 27
<http://www.telefonica.net/web2/parroquiapoblenou/>
e-mail: parroquiapoblenou@telefonica.net

25 d'octubre del 2009 Diumenge 30 /any B Núm. 298

Llança la capa...

No li devia sobrar roba al fill de Timeu, tanmateix en sentir-se cridat llença la capa, tot li esdevé sobrer, l'esperança i la confiança li obren una altra perspectiva de vida, la vida veient-hi.

Una vida nova, una vida de llibertat, no dependrà dels altres, però també des d'ara haurà de ser responsable de guanyar-se el pa, d'aprendre a treballar, d'aprendre a ajudar, com ell ha estat ajudat.

I comença seguint Jesús, camí enllà. L'evangelista no parla més d'ell. No sabem si va continuar servint-se dels béns comuns que guardava Judes, si aprengué a treballar, a compartir lo seu o només lo dels altres.

Els evangelistes cauen en el parany de no distingir el bé del bo. És cert que Jesús feia el bé, però no necessàriament tot era bo pels afavorits, ja que els deixava a la intempèrie, a la llibertat i el deure de ser normals i responsables.

El Creador veié que «era bo» tot el que feia, però tot estava en evolució, res era acabat, no obstant era cosa bona pel destí a

que Ell volia per la Creació, un univers que encara està evolucionant.

Les primeres comunitats foren víctimes del conformisme, de viure a costa dels béns comuns. Fins que varen aprendre que «qui vulgui menjar, que treballi». Seguir Jesús no vol dir que els altres ens hagin de mantenir.

«Sigueu cànids com el colom i astuts com la serp» diu també Jesús. És d'obligació cristiana ajudar als pobres, als malalts, als que tenen gana; però també és d'obligació evangèlica donar instruments per sortir de la pobresa, per menjar «el seu pa amb la suor del seu front».

P. G.

Lectura del llibre de Jeremies Jr 31,7-9

Això diu el Senyor: «Crideu d'alegria, celebren la sort de Jacob, la primera de les nacions, proclameu que el Senyor ha salvat el seu poble, la resta d'Israel! Jo els faré venir del país del Nord, els reuniré des de l'extrem de la terra. Tots hi seran: cecs, coixos, mares que crien, tornarà una gentada immensa. Havien sortit plorant i els faré tornar consolats. Els conduiré als rierols d'aigua, per un camí suau, sense entrebancs. Perquè jo sóc un pare per a Israel, i Efraïm és el meu fill gran.»

Salm responsorial 25

Quan el Senyor renovà la vida de Sió / ho creïem un somni, / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles.

Els altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells.» / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem!

Renova la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes.

Lectura de la carta als cristians hebreus He 5,1-6

Els grans sacerdots, presos d'entre els homes, són destinats a representar els homes davant Déu, a oferir-li dons i víctimes pels pecats. No els és difícil de ser indulgents amb els qui pequen per ignorància o per error, perquè ells mateixos experimenten per totes bandes les seves pròpies febleses. Per això necessiten oferir sacrificis pels seus pecats igual que pels pecats del poble. I ningú no es pot apropiari l'honor de ser gran sacerdot: és Déu qui els crida, com va cridar Aharon. Tampoc el Crist no s'atribuí a ell mateix la glòria de ser gran sacerdot, sinó que li ha donada aquell que li ha dit: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat.» I en un altre indret diu: «Ets sacerdot per sempre com ho fou Melquisedec.»

Lectura de l'evangelí segons sant Marc 10,46-52

En aquell temps, Jesús sortí de Jericó amb els seus deixebles i amb molta gent. Vora el camí hi havia assegut, demanant caritat, un cec que es deia Bar-Timeu. Quan sentí dir que passava Jesús de Natzaret, començà a cridar: «Fill de David, Jesús, compadiu-vos de mi.» Tothom el renyava per fer-lo callar, però ell cridava encara més fort: «Fill de David, compadiu-vos de mi.» Jesús s'aturà i digué: «Crideu-lo.» Ells criden el cec i li diuen: «Anima't i vine, que et crida.» El cec llançà la capa, s'aixecà d'una revolada, i anà cap a Jesús. Jesús li preguntà: «Què vols que et faci?» Ell respon: «Rabuni, feu que hi vegi.» Jesús li diu: «Vés, la teva fe t'ha salvat.» A l'instant hi veié, i el seguia camí enllà

Salm responsorial: 125

Quando el Señor cambió la suerte de Sión, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos.» / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres.

Que el Señor cambie nuestra suerte, / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla: / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas.

L'Església que estimo

Poques catedrals de cant i or,
moltes capelles de fang i fusta.

Pocs rics ensinistrats a la indiferència,
molts pobres experts en passió compartida.

Pocs lletrats calculadors i prudents,
molts senzills que saben de fe i d'esperança.

Pocs doctors molt segurs de la seva doctrina,
molts testimonis que escolten de veritat.

Poc poder de fariseus i sacerdots de carrera,
molt servei humil als germans més petits.

Pocs projectes de dòlars i marcs,
molt compartir unint esforços.

Poques cerimònies en palaus i casernes,
moltes festes en pobles i barris marginals.

Poques benediccions d'armes, bancs i governs,
moltes marxades de pau, justícia i llibertat.

Poc temor al Déu del càstig i de la mort,
molt respecte al Déu de l'amor i de la vida.

Poc culte d'esquena al poble
a Crist rei etern a les altures.

Molt amor i seguiment a Jesús el de Maria,
Company, Profeta, Fill del Pare.

Poc, cada vegada menys,
molt, cada vegada més.

(Ronaldo Muñoz, Teòleg)